

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918208485
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918208485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci navrhovateľa V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. cesta XXXX/XX, XXX XX L. M., právne zastúpeného JUDr. Danou Ďalakovou, advokátkou, so sídlom Daxnerova 2, 979 01 Rimavská Sobota, proti matke maloletých detí: S. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom X.P.XXXX/XX, XXX XX L. M., maloletému dieťaťu: W. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom X.M. XXXX/XX, XXX XX L. M. a maloletému dieťaťu: I. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. L. XXXX/XX, XXX XX L. M., obe maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, o zapretie otcovstva, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16Pc/25/2018-68 zo dňa 15. mája 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na zapretie otcovstva voči maloletým deťom W. I., nar. XX. XX. XXXX a I. I. nar. XX. XX. XXXX.

1.1 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že navrhovateľ „svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou vyššie uvedených maloletých detí uzavreli manželstvo dňa 24. 08. 1996 pred Matrikou Obce Gemerský Jablonec a je evidované v knihe manželstiev na Matrike Obecného úradu Gemerský Jablonec vo zväzku R., ročníku XXXX, na strane X., pod por. č.W.. Z manželstva pochádza spolu sedem detí, z ktorých už päť je plnoletých a zaopatrených. Dve deti sú ešte maloleté, a to dcéra XX., nar. I. a synXX., nar. I., ktoré žijú v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Nakoľko si navrhovateľ medzičasom s matkou maloletých detí prestali rozumieť, podal v roku 2018 na Okresnom súde Rimavská Sobota návrh na rozvod manželstva. V čase podania návrhu na zapretie otcovstva manželstvo navrhovateľa a matky maloletých detí ešte trvalo. Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa medzičasom dozvedel tú skutočnosť, že nie je biologickým otcom vyššie uvedených maloletých detí. Matka maloletých detí odmietla navrhovateľovi priznať tú skutočnosť, že ich otcom je iný muž a taktiež odmietla navrhovateľovi uviesť meno biologického otca maloletých detí. Z uvedeného dôvodu navrhol navrhovateľ vo veci vykonať ako dôkaz vypočutie matky maloletých detí, aby sa ku celej veci ona sama vyjadrila. Taktiež navrhovateľ navrhol, aby bol v konaní i on osobne vypočutý. Nakoľko bolo otcovstvo navrhovateľa voči maloletých deťom určené v súlade so zákonnou domnienkou otcovstva svedčiacou manželovi matky, má navrhovateľ v súlade s ustanovením § 85 ods. 1 Zákona o rodine právo toto otcovstvo zaprieť na súde podľa ustanovením § 86 ods. 1 Zákona o rodine. Navrhovateľ podal svoj návrh zároveň opierajúc sa o prechodné ustanovenie Zákona o rodine, a to ustanovenie § 119b ods. 1 Zákona o rodine. Navrhovateľ je toho názoru, že je podaný návrh jednak v jeho záujme, ako aj v záujme vyššie uvedených maloletých detí, nakoľko je dôležité, aby v rodnom liste maloletých detí bol vyznačený ich biologický otec, ktorý

by následne mal určiť svoje otcovstvo ku nim súhlasným vyhlásením pred príslušnými orgánmi štátnej správy. Záverom navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že sa spolieha na to, že matka maloletých detí na pojednávaní vo veci samej bude vypovedať pravdu a ona sama uvedie meno biologického otca maloletých detí. V prípade, že by matka maloletých detí trvala na otcovstve navrhovateľa voči maloletým deťom, navrhovateľ navrhol vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním otcovstva, a to znalcom z odboru genetika, odvetvie analýzy DNA.“

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 84, § 85 ods. 1, § 86 ods. 1 a § 119b ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a tiež na článok 3 ods. 2, článok 7 ods. 1 a článok 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 15. 05. 2019, kde navrhovateľ uviedol, že „návrh na zapretie otcovstva podal z toho dôvodu, že si myslí, že ho matka maloletých detí mohla podvádzať, t. j. mohla mu byť neverná, a to z toho dôvodu, že sa z ich spoločnej domácnosti z dôvodu jeho zdravotných problémov, ktoré súviseli s jeho chrbticou ako aj s jeho problémom s alkoholom odsťahovala z Novej Bašty do Rimavskej Soboty. Konkrétne tomu tak bolo v decembri 2009, pričom svoje spolužitie obnovili v marci roku 2010. Ďalej uviedol, že sa s matkou maloletých detí z dôvodu svojich zdravotných problémov súvisiacich s chrbticou od roku 2006 intímne nestýkal. Po obnovení manželského spolužitia v marci roku 2010 navrhovateľ s matkou maloletých detí začal opätovne intímne žiť. O skutočnostiach ohľadom toho, že by navrhovateľ nemal byť otcom maloletých detí sa dozvedel v roku 2018, a to na základe telefonátu, ktorý viedol s navrhovateľkou, podľa ktorého nadobudol pocit, že ho matka maloletých detí podvádza. Celý vzťah navrhovateľa a matky maloletých detí bol podľa navrhovateľa o tom, že mal pocit, že ho mala matka maloletých detí za blázna, poriadne sa o nich nestarala a ich nezhody napokon vyústili k rozvodu manželstva. Navrhovateľ uviedol, že má za to, že ho matka maloletých detí podvádza so svojim švagrom Z.. Matku maloletých detí však s menovaným spolu nikdy nevidel. V ich prítomnosti mal však ten pocit, že môžu mať niečo medzi sebou.“

1.3 Matka maloletých detí na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 15. 05. 2019 uviedla, že s tým čo tvrdí navrhovateľ nesúhlasí. Má za to, že aj v období pred narodením maloletej W. I. spolu s navrhovateľom intímne žili. Rovnako má za to, že spolu s navrhovateľom intímne žili aj v čase rozhodnom pre počatie maloletého I. I.. Je pravdou, že ju navrhovateľ podozrieval z nevery, ale ona mu nikdy nebola neverná. Navrhovateľ ju stále obviňoval z toho, že otcom maloletého I. I. je W. Z., jej brat a otcom maloletej W. I. je J. Z., jej švager, avšak tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

1.4 Kolízny opatrovník maloletých detí E. (W. a I.) na uvedenom pojednávaní konanom na okresnom súde uviedol, že navrhuje návrh otca na zapretie otcovstva zamietnuť. Má za to, že otec maloletých detí súdu nepredložil na preukázanie svojich tvrdení relevantné dôkazy. Zdôraznil, že aj z výsluchu matky maloletých detí vyplynulo, že sa s navrhovateľom v čase počatia detí intímne stýkali, pričom opak nebol preukázaný. Ďalej uviedol, že mu vzhľadom na vek maloletých detí nie je zrejmé, prečo začal otec detí riešiť svoje otcovstvo až teraz.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zákonodarca stanovil pomerne striktné podmienky pre možnosť zapretia otcovstva. Neprípustný je ľahkovážny postoj otca, teda muža označeného za otca. Je preto vylúčené, aby bola daná možnosť zapretia otcovstva len preto, že si to otec rozmyslel, pohneval, či rozišiel sa s matkou detí, voči ktorým chce zaprieť otcovstvo alebo má iné záujmy. Dieťa nemôže niesť následky ľahkovážneho správania sa rodičov, tzn. nemôže sa len tak niekto rozhodnúť, že si to „rozmyslel“ a už nechce byť vedený ako otec dieťaťa a mať s tým spojené práva a povinnosti voči dieťaťu.

1.6 Okresný súd z navrhovateľom predloženého sobášneho listu zistil, že navrhovateľ a matka maloletých detí uzatvorili manželstvo dňa 24. 08. 1996 na Matrike v Gemerskom Jablonci, pričom ich manželstvo bolo zapísané v knihe manželstiev vo zväzku R., ročník XXXX, na strane X.X Okresný, pod por. č. G.. Z rodného listu maloletej W. I., nar. XX. XX. XXXX okresný súd zistil, že ako matka maloletého dieťaťa je v rodnom liste zapísaná S. I., nar. XX. XX. XXXX a ako otec V. I., nar. XX. XX. XXXX (navrhovateľ). Z rodného listu maloletého I. I., nar. XX. XX. XXXX okresný súd zistil, že ako matka maloletého dieťaťa je v rodnom liste zapísaná S. I., nar. XX. XX. XXXX a ako otec V. I., nar. XX. XX. XXXX (navrhovateľ).

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že prioritne zisťoval, či sú dané dôvody vylučujúce otcovstvo muža vedeného v rodných listoch detí ako otec detí, teda navrhovateľa. Takými dôvodmi sú napríklad neplodnosť, chirurgický zákrok vylučujúci možnosť oplodnenia, teda napr. vasektómia, odstránenie semenníkov a pod. Tieto skutočnosti okresný súd nezistil. Ďalej okresný súd zisťoval, či by pripadali do úvahy aj iné skutočnosti vylučujúce otcovstvo navrhovateľa k maloletej W. a k maloletému I., teda napríklad, že rodičia detí v rozhodnom čase vôbec spolu intímne nežili - ani takéto skutočnosti vylučujúce otcovstvo muža vedeného ako otca detí, teda navrhovateľa nemal súd prvej inštancie preukázané. Z uvedených dôvodov považoval súd prvej inštancie požiadavku navrhovateľa, aby nariadil znalecké dokazovanie z odboru genetiky - analýzy DNA „za účelom, aby sa presvedčil“, či navrhovateľ je alebo nie je otcom maloletej W. a maloletého I. za nadbytočnú, pričom zdôraznil, že návrh navrhovateľa na nariadenie znaleckého dokazovania zamietol nie preto, že by výsledky znaleckého dokazovania nemohli vylúčiť otcovstvo navrhovateľa k maloletej W. a k maloletému I., resp. že by na základe výsledkov znaleckého dokazovania nebolo možné zaprieť otcovstvo, ale preto, že podmienka vylúčenia otcovstva musí byť splnená až pri podaní žaloby. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že znalecké dokazovanie nemá slúžiť „na uspokojovanie túžob rodičov a na posilnenie ich presvedčenia“, ale ide o jeden z dôležitých spôsobov dokazovania tvrdených skutočností, čo znamená, že nič nebráni navrhovateľovi, aby si sám zabezpečil znalecký posudok. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na základe výsluchu navrhovateľa a matky maloletých detí dospel k záveru, že navrhovateľ v dôsledku nefungujúceho partnerského spolužitia s matkou maloletých detí, počas ktorého zohrala úlohu v nemalej miere i jeho žiarlivosť, nadobudol subjektívny pocit, že by nemusel byť otcom maloletých detí (W. a I.). Skutočnosti dôvodne spochybňujúce jeho otcovstvo k maloletým deťom (W. a I.) ako aj to, kedy sa o týchto skutočnostiach dozvedel, navrhovateľ právne relevantným spôsobom v konaní nepreukázal.

2. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a podáva odvolanie v súlade s ustanovením § 365 ods. 1 písm. e), f), g), h) Civilného sporového poriadku, teda z toho dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a tiež z toho dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K jednotlivým odvolacím dôvodom navrhovateľ žiadne bližšie skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé naplnenie uvedených odvolacích dôvodov neuviedol, len osobitne poukázal na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na zapretie otcovstva bez toho, aby vykonal vo veci dôkaz a to znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetiky, odvetvie DNA analýza a poukázal na ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine bez toho, aby uviedol, v čom súd prvej inštancie podľa jeho názoru pri interpretácii uvedeného ustanovenia pochybil. Zdôraznil, že sa „skutočnosť, že nie je biologickým otcom maloletých detí (účastníkov konania 2/ a 3/) „dozvedel až teraz“, pričom podaním návrhu využil len svoje zákonné právo. Zdôraznil, že trvá na svojom návrhu v súlade s prechodným ustanovením Zákona o rodine, konkrétne s ustanovením § 119b ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že podľa jeho názoru, je podaný návrh jednak v jeho záujme ale aj v záujme maloletých účastníkov konania 2/ a 3/, nakoľko je dôležité, aby v ich rodnom liste bol ako ich otec uvedený ich biologický otec. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie buď podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že rozhodne v súlade s jeho návrhom na zapretie otcovstva, alebo aby odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a v súlade s ust. 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Matka maloletej W. a maloletého I. sa k obsahu odvolania navrhovateľa nevyjadrila.

4. Kolízny opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že naďalej zotrváva na svojom stanovisku, ktoré ústne prezentoval na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 15. 05. 2019. V uvedenej súvislosti kolízny opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa (ďalej aj „otca detí“) uviedol, že otec detí na pojednávaní konanom na okresnom súde nedokázal predložiť relevantné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že on nie je biologickým otcom maloletej W. a maloletého I.. Zdôraznil, že návrh otca na zapretie otcovstva je pre neho (kolízneho opatrovníka) nezrozumiteľný, pretože „vyvstáva otázka, čo viedlo navrhovateľa ako otca detí riešiť otázku otcovstva

voči deťom (maloletej W. a maloletetému I.) až v roku 2019, keď ešte v roku 2018 svoje maloleté deti bez problémov vychovával, zabezpečoval ich potreby a prispieval na ich výživu“. V nadväznosti na uvedené kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že súd prvej inštancie spravodlivo a objektívne rozhodol, keď návrh otca na zapretie otcovstva zamietol. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Na obsah vyjadrenia kolízneho opatrovníka detí reagoval navrhovateľ v podaní zo dňa 13. 08. 2019, kde uviedol, že trvá na svojom návrhu na zapretie otcovstva a rovnako trvá aj na svojom odvolaní. Zdôraznil, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na zapretie otcovstva bez toho, aby vykonal vo veci dôkaz, a to znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, odvetvie DNA analýza, pričom on ako navrhovateľ z dôvodu jeho právnej istoty na vykonaní tohto dôkazu trvá. Chápe, že kolízny opatrovník je povinný chrániť záujmy maloletých detí, ale aj on má svoje zákonné práva a tie si v konaní o zapretie otcovstva mieni uplatňovať.

6. Kolízny opatrovník maloletých detí vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľa uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku, ktoré uviedol vo vyjadrení k odvolaniu otca detí a zdôraznil, že súd prvej inštancie podľa jeho názoru správne rozhodol, keď návrh otca detí na zapretie otcovstva zamietol.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie navrhovateľa v zmysle ust. § 65 a ust. § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa, ktorý v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že nevykonal ním navrhovaný dôkaz - nenariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetiky, analýza DNA, pričom v odvolaní poukázal tiež na ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine a uviedol, že trvá na svojom návrhu na zapretie otcovstva v súlade s uvedeným ustanovením.

9. Podľa ust. § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domniepok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

10. Podľa ust. § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

11. Podľa ust. § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke zaprieť na súde, že je jeho otcom.

12. Podľa ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine, ak sa manžel alebo jeho opatrovník do 31. decembra dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že manžel je otcom dieťaťa, ktoré sa po 7. septembri 2008 narodilo jeho manželke, môže manžel alebo jeho opatrovník na súde zaprieť, že manžel je otcom tohto dieťaťa do 31. decembra 2018, ak sa v tejto veci nezačalo konanie pred 1. januárom 2016.

13. Podľa ust. § 105 písm. c) zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konania o zapretie otcovstva.

14. Podľa ust. § 108 ods. 3 CMP, účastníkom konania o zapretie otcovstva je dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo je zapreté.

15. Po prejednaní odvolania navrhovateľa odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentoval najmä ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine, ktoré je prechodným ustanovením k úpravám účinným od 1. januára 2016, tak je potrebné vysvetliť genézu právnej úpravy zapretia otcovstva, kde má ustanovenie § 119b ods. 1 Zákona o rodine svoj význam a zmysel, pričom odkaz navrhovateľa na uvedené ustanovenie v odvolaní, bez bližšieho vysvetlenia v čom súd prvej inštancie pri aplikácii

uvedeného ustanovenia pochybil, považuje odvolací súd za nedostatočný z hľadiska navrhovateľom požadovanej zmeny, či zrušenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

16. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že v zmysle právnej úpravy zapretia otcovstva účinnej do 07. 09. 2011 mohol manžel do 3 rokov odo dňa, keď sa dozvedel, že sa jeho manželke narodilo dieťa, zaprieť na súde, že je jeho otcom. Nálezom zo dňa 20. apríla 2011, č. k. PL. ÚS 1/2010-57 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 86 ods. 1 Zákona o rodine v znení účinnom do 07. 09. 2011 (t. j. v znení uvedenom v tomto odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia) nie je v súlade s čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tento nález bol uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 08. 09. 2011. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo ustanovenie § 86 ods. 1 Zákona o rodine v znení účinnom do 07. 09. 2011 účinnosť a keďže zákonodarca neuviedol toto ustanovenie do súladu s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, stratilo po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky aj platnosť. Od 08. 09. 2011 do 31. 12. 2015 právna úprava obsiahnutá v Zákone o rodine neobsahovala ustanovenie § 86 ods. 1 Zákona o rodine. Od 01. 01. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 175/2015 Z. z., ktorým bolo do Zákona o rodine opätovne začlenené ustanovenie § 86 ods. 1, avšak v odlišnom znení, ktoré znenie na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy spočívalo v tom, že manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke zaprieť na súde, že je otcom. Ustanovenie § 119b ods. 1 Zákona o rodine je teda prechodným ustanovením k právnej úprave zapretia otcovstva účinnej od 01. 01. 2016, ktorá na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy vyžaduje, aby manžel podal návrh na zapretie otcovstva do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich jeho otcovstvo, čo je nosný moment, ktorý prechodné ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine spresňuje tak, že ak sa manžel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa dozvedel do 31. 12. 2015 a ide o dieťa narodené po 7. septembri 2008 (maloletý I.), tak len vtedy môže podať návrh na zapretie otcovstva do 31. 12. 2018, čo znamená, že v danom prípade táto podmienka nie je splnená, pretože sám otec v odvolaní uvádza, že sa týchto skutočnostiach dozvedel len nedávno (teda nie do 31. 12. 2015). Rovnako nie je splnená podmienka včasnosti podaného návrhu na zapretie otcovstva ani vo vzťahu k maloletej W., ktorá sa narodila XX. XX. XXXX, to znamená, že nie je naplnené ust. § 119b ods. 1 Zákona o rodine, ktoré sa vzťahuje za podmienok tam uvedených na dieťa narodené po XX., čo znamená, že pokiaľ chcel navrhovateľ podať návrh na zapretie otcovstva vo vzťahu k maloletej W., musel tak urobiť v zmysle prechádzajúcej právnej úpravy do troch rokov od jej narodenia, čo neurobil, preto je návrh na zapretie otcovstva aj pokiaľ ide o maloletú W. z týchto dôvodov podaný po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ním navrhovaným dôkazom - znaleckým posudkom z odboru genetiky - analýzy DNA, ktorého vypracovanie by mal súd prvej inštancie nariadiť v rámci konania, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne a zreteľne vysvetlil, prečo považoval uvedený návrh navrhovateľa na vykonanie dokazovania za irelevantný a nadbytočný. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že v kontexte vyššie uvedeného sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v otázke nariadenia znaleckého dokazovania a dopĺňa, že nariadenie znaleckého dokazovania by v danom prípade bolo neopodstatnené najmä z toho hľadiska, že navrhovateľ nepodal návrh na zapretie otcovstva z vyššie uvedených dôvodov včas.

17. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).